

raffe igjen, om end en hel Del af dem dør. Det formoder jeg er et meget bethdeligt Fremfritid paa Videnskabens Omraade, at man er kommen med § 11, hvortil dette Lovforslag henviser. Men det gaar jo saaledes, at naar man kommer ind i en saadan Storm som i Fjor, da er der en hel Del, som gaar over Bord. Jeg mærkede godt, at det kulede lidt stærkt, da vi skulde have rent Land for Smørret; men meget værre blev det, da vi skulde have rent Land for Svinene. Smidlertid haaber jeg, at allerede dette Aar har bidraget meget til at dæmpe disse Storme, og jeg formoder, at hvis dette Lovforslag blot kunde komme til at vare et Aar til, vilde Regjeringen og Veterinærerne og alle andre meget kloge Mennesker komme til fuldstændig Klarhed over denne Svinedifteritis. Naar bare denne Lov kunde blive forlænget et Aar endnu, vilde den være meget mere end god nok. Naar Autoriteterne gjøre Noget, som ikke er til Gavn, gjør det ikke saa meget, thi det er man saa vant til, især her i Kjøbenhavn, men naar de gjøre Noget, som er til ubodelig Skade, synes jeg nok, det kulminerer i temmelig høj Grad. Man tænke sig, at det er særlig Kjøbenhavns Løsepladser, der ere Pestbylber for al denne Difteritis, det er derfra, alt det Onde kommer, uagtet det er bevisligt i Aarets Løb, at Sygdommen er opstaaet flere Steder, ogsaa med dødelig Udgang, som Vegerne sige, uden allermindste Forbindelse med Kjøbenhavn; uagtet man har telegraferet frem og tilbage og tilbage og frem, har man ikke kunnet finde Forbindelse med Kjøbenhavn. Forholdet vil vel nu blive dette, antager jeg: Vi udføre hver Dag her fra Kjøbenhavn 1—200 Læs Dagrenovation fra Gaderne, og det bliver saa læstet af 2—3 forskjellige Steder rundt omkring Byen, for at disse Dyrger af Sundhedshensyn kunne ligge der som ildsprudende Bjerge. Det vil sige: de udsprede ikke Lava og Aske som Beirut, men ellers kunde vi nok blive et andet Pompeji, naar disse Dyrger faae Lov at ligge udenom os. De komme nemlig her ind i Form af Masser og Dyrger af disse Infusionsdyr med alle mulige forskjellige Navne, som tænkes kan, som Baciller o. s. v. og saa faae vi dem som Dessert her inde i Byen og faae dem ind i vore Lunger, hvor de udbrede forskellige

Betændelser. Saa have vi i Forbindelse dermed Vestre Kirkegaard. Det er en anden Begravelsesplads end den for Svinene. At noget Saadant sker, er Noget, som den store Sundhedskommission i Kjøbenhavn i høj Grad sørger for. Efter Sundhedsvedtægten heri Byen er det tilladt Sundhedskommissionen at paatvinge de Herrer Huseiere at holde Starnbeholdere i enhver Eiendom i Byen, men nei, det lader sig ikke gjøre siger Sundhedskommissionen, det er bedre at de raadne Torstehoveder ligge i Kjøstenerne og forpuste Luften i selve Beboelsesleilighederne. Naar de komme ud i Gaarden og strax kunne komme paa Skraldevognen, saa virke de ikke noget. Det kan Sundhedskommissionen have Ret i, men hvad der saa er sket, er, at Huseierne, som selv have Die for, at det er galt fat, have ladet det udføre. Naar Starnet endelig kommer ned i Gadedøren, staar det der til høit op ad Dagen og hvirvles rundt i Byen, indtil det kommer fra Skraldevognen; saa sørger den vise Magistrat for, at det kommer ud i Dyrgerne, og der ligger det. Nu er der en god Ting ved disse Dyrger, og det er, at der er nogle meget underordnede Stabninger — ikke nær saa ophøjede Stabninger som Mennesket — der sørge for, at Menneskene ikke skulle krepere paa Grund af Forraadnelse derfra. Det er Rotterne paa disse Løsepladser. Det maa ligge i deres Instinkt, at ligesom Navnene samles, hvor der er Madsler, saaledes samles Rotterne paa disse Dyrger. Hvis Magistraten havde den rette Interesse derfor, saa vilde den bygge Huse derude, for at Rotterne kunde have det rigtig hyggeligt og fortære. Alt det, som ligger der i Form af Brød, Kjød og andre Levnetsmidler, og saaledes hjælpe til at ikke Forraadelsesprocessen og Udviklingen af de laveste Dyrarter skal udbrede sig i Kjøbenhavn. Rotterne sørge for, at Alt det fortæres, som Svinene skulde have. Vi hørte saa mange Klageroner i Fjor fra Folk, som kun havde lidt Begreb om Svin — maaske havde de ogsaa kun lidt Begreb om Smør — det var saa rædsomt at se disse Svin trille sig i Sølen. Men disse Svin havde i Virkeligheden et meget fint Instinkt. Naar man opholdt sig lidt paa Løsepladsen, saa man, at de vare saa træsnæ, at de ikke raad en raadden Kartoffel,